

βλεννόρροια ἡ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ λογ. οὐσ. βλέννα καὶ τοῦ λογ. φ. ρέω κατὰ τὸ διάρροια.

Ἄφροδίσιος νόσος προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ μικροβίου γονόκοκκος καὶ ἐκδηλουμένη διὰ φλεγμονῆς τῆς οὐρήθρας καὶ πυρώδους ρύσεως ἀπ' αὐτῆς.

βλέννος ὁ, Λεξ. Βλαστ. 431 Δημητρ. βλέννους Λῆμν. βλίννος Πόντ. (Κερασ. Οἰν. κ.ά.) γλίνος Λεξ. Περίδ. Βλαστ. 431 Δημητρ.

Τὸ μεταγν. οὖσ. βλέννος.

Εἴδη ἰχθύος τοῦ γένους βλεννίου (blennius) τῆς οἰκογενείας τῶν κωβιοειδῶν (gobioidei) τῆς τάξεως τῶν ζυγικῶν (jungulares), ὁ τῶν ἀρχαίων βλέννος (ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929/30) 207). [**]

βλεπάρις ὁ, Θήρ. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ φ. βλέπω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρις.

Άμπελοφύλαξ ἡ ἀγροφύλαξ. Συνών. ἀμπελᾶς 3, ἀμπελικὸς ΙΙ, ἀμπελούργος 2, ἀμπελοφύλακας, βλεπάτορας 2, βλεπάρις 2, βλεπητής, βλεπός, δραγάτης, χωραφύλαξ.

βλέπας ὁ, Πελοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ φ. βλέπω.

Μόνον ἐν τῇ φρ. βλέπει ὁ βλέπας, ἥτοι ὁ Θεός.

βλεπάτορας ὁ, Ἀντικύθ. Θήρ. Κάρπ. Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. (Απύρανθ.) Ρόδ. κ.ά.—Λεξ. Ἐλευθερουδ. ΜΈγκυκλ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. βλεπάτορος Κύπρ. γλεπάτορας Κύπρ. γλεπάτορος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ φ. βλέπω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτορας. Ἡ λ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Δ328 (ἐκδ. ΣΞανθουδ.) «βλεπάτορας τοῦ ἀνημποριές, τοῦ πρᾶμα νοικοκύρι». Τὸ βλεπάτορος κατ' ἐπίδρασιν τῶν δευτεροκλίτων. Τύπος βλεπάτορος καὶ ἐν Μαχαιρ. 1,626 (ἐκδ. RDawkins) «ἔβάλαν τὸν Ἀρνάτ Γιλιάμ βλεπάτορον».

1) Φύλαξ, φρούρος, ἐπιτηρητής Κάρπ. Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. (Απύρανθ.) κ.ά.—Λεξ. Δημητρ.: «Ο σκύλλος εἶναι μᾶς ὁ βλεπάτορας μας Κρήτ. || Ἄσμ.

Καὶ γειά σου, γειά σου, Σαρατῶνέ, γλεπάτορα τοῦ τόπου Κύπρ. Συνών. βλεπάρις 1. 2) **βλεπάρις**, ὁ ίδ., Ἀντικύθ. Θήρ. Κρήτ. Νάξ. Ρόδ.—Λεξ. Ἐλευθερουδ. ΜΈγκυκλ. Πρω. Δημητρ. 3) Εἰδος καλλωπιστικοῦ φυτοῦ μὲν ἀνοικτὰ πράσινα παχέα φύλλα καὶ κίτρινα ἄνθη Κρήτ.

βλεπάτος ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ φ. βλέπω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτος.

Ο βλεπῶν, ὁ ἔχων ὑγια τὴν ὅρασιν κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ τυφλός: Τοῦτος ὁ τυφλὸς περιπατεῖ καλύτερα ἀπὸ βλεπάτος Μάν. Εὔτος εἶναι βλεπάτος, δὲν εἶναι τυφλὸς Λακων.

βλεπέδας ὁ, Α. Κρήτ. βλεπέος Ρόδ. βλεπέδος Κάρπ. Νίσυρ. γλεπέδος Κάρπ. Μακεδ. (Βελβ.) Νίσυρ. Ρόδ. Σύμη. βλεπές Δ. Κρήτ.—Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ φ. βλέπω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έδας. Ο τύπ. βλεπέος ἐκ τοῦ πληθ. βλεπέων καθὼς καὶ τὸ γονέος ἐκ τοῦ γονέων κττ. Τύπ. βλεπέδος καὶ ἐν Γεωργηλ. Θανατ. Ρόδ. στ. 329 (ἐκδ. Wagner σ. 42) «καὶ μανιγόρδους καὶ βλεπεδοὺς περισσούς νὰ φογεύγῃ», δι' ὃν δο Κρ. Ατ. 2,237 ὑποθέτει ἀρχ. *βλεπατός σφεζόμενον εἰς τὸ παραδοθὲν ἀρχ. κύριον δν. Βλεπατός.

1) **βλεπάτορας** 1, ὁ ίδ., Νίσυρ. Ρόδ.: «Ἐβαλε βλεπεδοὺς ἄμα διοῦν κάνενα σπίτι κε ἀφτει φᾶς νὰ τοῦ τὸ λέγε (ἐκ παραμυθ.) Νίσυρ. Φοᾶται μοναχή, θέλει γλεπέδο Ρόδ. 2)

Βλεπάρις, ὁ ίδ., ἐνθ. ἀν.: «Ἐπιασεν ὁ βλεπεδὸς μὰ γυναικα 'ς τ' ἀμπέλι μας Νίσυρ. 3) Ο ἐντεταλμένος Μουσουλμάνος νὰ παρατηρήσῃ τὴν ἐπιτολὴν τῆς σελήνης καὶ ν' ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸν καδῆν (σημ. ἀτηρχαιωμένη) Α. Κρήτ. 4) Ο φύλαξ τῆς πίννης μικρὸς καρκίνος, πινυντόρης Σύμ.

βλεπειὸν τό, Κύπρ. βλεπειὸν Κύπρ. γλεπειὸν Κύπρ.

Ἀπὸ τοῦ οὐσιαστικοποιηθέντος ἀπαρεμφάτου βλέπειν τοῦ φ. βλέπω διὰ τῆς γενικ. τοῦ βλεπειοῦ ἐσχηματίσθη ὀνομαστ. τὸ βλεπειὸν. Ίδ. ΣΜενάρδ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 62.

Προσοχή, προφύλαξις.

βλεπεροῦ ἡ, ἀμάρτ. γλεπεροῦ Κάρπ.

Ἐκ τοῦ φ. βλέπω.

Φύλαξ, ἀγροφύλαξ: Παροιμ.

«Ἐνα χαλὶ ξεροσυκεὰ τοῦ κόρακα ἡ βάρδια, τίνα νὰ φά' ἡ γλεπεροῦ, τίνα νὰ κάμ' ἀσκάτα; (ἀστείως ἐπὶ τῶν δλίγων καὶ εὐτελῶν. ἀσκάτα=Ισχάδια, ἔηρά συκα).

βλεπές, ίδ. βλεπέας.

βλεπή ἡ, Θράκ. γλεπή Θράκ.

Ἐκ τοῦ φ. βλέπω.

Ορασις: Τ' 'πῆρι τ' γλιτό τ' (τοῦ ἀφίλεσε τὴν ὅρασιν).

βλέπηθρον τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ φ. βλέπω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θρον.

Ο μισθὸς τοῦ φύλακος. Πβ. βλεπητικὸς 2, βλέπηστρον 1.

βλέπημα τό, Κρ. Ατ. 1,176 — Λεξ. Δημητρ. βλέπημα Κύπρ. γλέπημα Ρόδ. ἔλεπ' μαν Πόντ. (Χαλδ.) βλέψημα Μακεδ. (Κοζ.).

Ἐκ τοῦ φ. βλέπω παρὰ τὸ θέμ. τοῦ ἐνεστῶτος. Ο τύπ. βλέψημα ἀπὸ τοῦ θέμ. τοῦ ἀορίστου. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Τὸ βλέπειν, ἡ ὅρασις Πόντ. (Χαλδ.) 2) Φρούρημα, φύλαγμα, ἐπιτήρησις Κύπρ. Ρόδ.—Κρ. ἐνθ' ἀν.—Λεξ. Δημητρ. 3) Η πρώτη ἐπίσκεψις τοῦ γαμβροῦ μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης καθ' ἥν καὶ προσφέρονται εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ καὶ τῶν συνοδῶν των κοσμήματα, φλωρία κττ. Μακεδ. (Κοζ.).

βλεπησάρι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βλέπησι καὶ τῆς καταλ. -άρι II.

Αργίον διδόμενον ὡς ἀμοιβὴ εἰς τὸν βοσκὸν διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν προβάτων.

βλέπησι ἡ, Κρήτ.—Λεξ. Βλαστ. 388 Δημητρ. ἐβλεπησι Κύπρ.

Τὸ μεσν. οὐσ. βλέπησι, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. βλέπησις = βλέμμα. Πβ. Μαχαιρ. 1,8 (ἐκδ. RDawkins) «νὰ πέψῃ ἀνθρώπους τῶν ἀρμάτων ἀπεξίους καὶ καβαλλάριδες διὰ τὴν βλέπησιν τοῦ τόπου».

Ἐπίβλεψις, φύλαξις, ἐπιτήρησις, φρούρησις. Συνών. βλέπησι.

βλεπητερὸς ἐπίθ. Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *βλεπητὸς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἐπὶ τόπου, μακρόθεν ὁρώμενος, ἀποπτος ἐνθ' ἀν.

2) Ο ἀφ' οὗ ἡ θέα εἶναι εὐρεῖα, ἀναπεπταμένη Λεξ. Δημητρ.: Βλεπητερὴ ταράτσα.

